

Przygody Myszki – Kiszki. Część 1 A Kysz Myszo – Kisz!!!

W domku, zupełnie takim jak nasz: takim gdzie była kuchnia, łazienka, mały pokój duży pokój i jeden pokój dziecinny mieszkała sobie rodzina. Rodzina zupełnie taka jak nasza: był tata, była mama, były dzieci: chłopczyki bliźniaki i ich starsza siostrzyczka.

Ale w tym domu, który wygląda zupełnie jak nasz dom, działy się dziwne rzeczy, niesamowite rzeczy..., ale o tych rzeczach wiedziały tylko te najmłodsze dzieci. Bo ani mama, ani tata ani, siostrzyczka nigdy nie widziały tego co widziały małe bliźniaki.

A co widziały małe bliźniaki? Zaraz wam opowiem.

Było to już wieczorem, bliźniaki którzy zawsze chodzili wszędzie razem, poszli po dobranocce umyć ząbki do łazienki. Weszli odkręcili wodę i zaczęli myć ząbki. Nagle jeden chłopczyk – ten większy o 2 cm bliźniak Karol szturchnął tego mniejszego o 2 cm Konrada:

- Patrz! Coś siedzi w brodziku pod prysznicem!!!
- Nic nie widzę – odpowiedział Konrad i dalej szorował ząbki.
- Mówię ci że tam coś siedzi, chodź podejźmy i zobaczymy co!!
- Nic tam nie ma, ja nie idę bo mama kazała myć zęby!
- To myj i idziemy- powiedział Karol.

Karolek nie ustępował i strasznie chciał zobaczyć co tak szura pod prysznicem. Sprytnie poczekał aż Konrad skończy myć ząbki i w końcu go namówił, żeby poszli w drugi kąt łazienki – tam gdzie był prysznic.

Im bliżej byli prysznicu tym głośniejsze było szuranie i słychać było kapiącą wodę. Chłopcy byli okropnie ciekawi co tam siedzi. Byli tak bardzo ciekawi, że nie mogli się oprzeć pokusie zajrzenia. W końcu gdy byli już blisko zasłonki od prysznicu delikatnie zrobili małą szparkę i mogli przez nią zajrzeć do środka.

Najpierw zajrzał Karolek, i co zobaczył?

Na środku brodzika siedziała mała szara polna myszka. Kropelki wody które kapały z niedokręconego kranu były dla niej jak wielka ulewa. A myszka siedziała tam i uparcie szorowała sobie pięty okruczem gąbki który znalazła na podłodze. Karolek nie mógł uwierzyć własnym oczom, zaniemówił i odstąpił bratu szparkę żeby mógł też zobaczyć. Konrad zajrzał i od razu krzyknął:

- A kysz myszo!! A kysz myszo kisz!!!

Myszka natychmiast się zerwała i z piskiem przebiegła cały brodzik, ale jak z niego wyskakiwała to się poślizgnęła i jak długa upadła na podłogę. Bliźniaki spojrzeli po sobie, a myszka leży i ani drgnie.

- Widzisz przez ciebie upadła i teraz leży tu zdechnięta – powiedział przerażony Karolek.
 - Nie chciałem żeby upadła, chciałem żeby tylko uciekła, a tak w ogóle to nie mówi się zdechnięta tylko nieżywa – odpowiedział Konrad.

- Ojoj... - jęknęła myszka.

- I co my teraz zrobimy?? – chłopcy ponownie spojrzeli na siebie, a że byli bliźniakami to od razu wpadli na ten sam pomysł: musieli pomóc myszce, i to w taki sposób żeby mama się nie dowiedziała, ale nie wiedzieli jak...

- Ojoj... - znowu jęknęła myszka.

Bliźniaki przykucnęły przy małej myszce, Karolek delikatnie szturchnął ją palcem.

- Ojoj, strasznie boli mnie nóżka – powiedziała myszka – musiałam przyjść do waszej łazienki żeby dokładnie wyszorować pięty, i żeby jeszcze dokładniej pozbyć się brudku spomiędzy moich małych paluszków w tylnych łapkach. Cały dzień biegałam po podwórku, a że było błoto i wpadłam w dwie ogromne kałuże – moje nóżki były czarne jak smoła. Przecież nie mogłam iść spać z tak brudnymi nóżkami. Wołałam przyjść do waszej łazienki – bo inaczej moja mama mysz znowu kazałaby mi się kąpać w tej okropnej pordzewiałej nakrętce od słoika. I musiałabym szorować pięty kawałkiem szyszki – co strasznie drapie i mam od tego gilgotki. Teraz chyba rozumiecie dlaczego tutaj przyszedłam, macie taki fajny prysznic, i mięciutką gąbeczkę. Spójrzcie jak ładnie wyszorowałam nóżki – powiedziała myszka i z dumą pokazała bliźniakom swoje czyste nóżki.

- Hmm... pomyśleli chłopcy – dziwna ta myszka, taka „myszka-kiszka” cieszy się że się wykąpała, przecież to nic takiego! Oni codziennie się kąpią i wcale nie ma w tym wielkiej frajdy, to wręcz straszne jak mama każe im szorować pięty i to na dodatek pumeksem.

- Wiesz co braciszku – powiedział Karolek. Ta „myszka – kiszka” ryzykowała życie żeby się umyć. – A my możemy się myć ile chcemy i wcale nie wydaje się nam żeby to było przyjemne, to dziwne, prawda?

- Nie lubicie się myć? – zdziwiła się myszka-kiszka. Ten prysznic to najwspanialsze miejsce w całym naszym domu!! Można tu się myć, ślizgać po wannie, godzinami patrzeć na wirek jaki się robi gdy się spuszcza wodę i ładnie tu pachnie – takimi lasem... Mogłabym tu siedzieć i siedzieć cały dzień!!

Myszka tak pochłonęła opowieść o tym co można robić w łazience, że zupełnie zapomniała że boli ją nóżka i zaczęła tańczyć po zielonym łazienkowym chodniczku.

- Chłopcy, a co wy tutaj tak długo robicie – nagle ni stąd ni zowąd w drzwiach stanęła mama chłopców - umylicie już zęby?? – spytała.

Chłopcy spojrzeli na zielony dywanik na którym przed chwilą była myszka – kiszka, a która o dziwo gdzieś zniknęła w mgnieniu oka.

- Bo my... my już umyliśmy ząbki... dokładnie – i nawet te na samym końcu....

- To uciekajcie spać – powiedziała mama chłopców.

Chłopcy spojrzeli po sobie, raz jeszcze spojrzeli na zielony dywanik. Przecież tu była „myszka-kiszka” – ta która przyszła się umyć do naszej łazienki - pomyśleli jednocześnie.

- Chodźcie już spać – powiedziała mama chłopców dziwiąc się że nie może ich „wygonić” z łazienki. Chłopcy nie lubili się myć, a jak się myli to robili to jak najszybciej.

Nagle Karolek szturchnął braciszka i wskazał na kącik za szafką, gdzie stała „myszka-kiszka” i machała im na pożegnanie swoim okruczem gąbki.

- Do jutra wyszeptala piskliwym głosikiem myszka kiszka.

- Do jutra wyszeptali chłopcy – wychodząc z łazienki nie mogli się doczekać, kiedy będzie jutro, żeby znowu spotkać myszkę.

MYSZKA KISZKA